

EUROPA-KOMMISSIONEN
GENERALDIREKTORATET FOR MOBILITET OG TRANSPORT

Bruxelles, den 4. juni 2020
REV1 — Erstatte meddelelsen af 27.
februar 2018 (søtransport) og 11. oktober
2019 (søfarendes kvalifikationer, REV1)

MEDDELELSE TIL INTERESSETER

DET FORENEDE KONGERIGES UDTRÆDEN OG EU-REGLERNE OM SØTRANSPORT

Den 1. februar 2020 udtrådte Det Forenede Kongerige af Den Europæiske Union og har nu status af "tredjeland"¹. Udtrædelsesaftalen² fastsætter en overgangsperiode, der slutter den 31. december 2020³. Indtil da finder EU-retten fuldt ud anvendelse på og i Det Forenede Kongerige⁴.

I overgangsperioden fører Unionen og Det Forenede Kongerige forhandlinger om et nyt partnerskab, der navnlig skal omfatte et frihandelsområde. Det er dog ikke sikkert, at en sådan aftale vil blive indgået og træde i kraft ved overgangsperiodens udløb. Under alle omstændigheder vil en sådan aftale skabe et indbyrdes forhold, som for så vidt angår vilkårene for markedsadgang vil adskille sig væsentligt fra Det Forenede Kongeriges deltagelse i det indre marked⁵, Unionens toldunion og i moms- og punktafgiftsområdet.

Derfor gøres alle interessenter, navnlig de økonomiske aktører, opmærksom på den retsstilling, der er gældende efter overgangsperiodens udløb.

Råd til interessenterne:

¹ Et tredjeland er et land, som ikke er medlem af Unionen.

² Aftale om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab ("udtrædelsesaftalen", EUT L 29 af 31.1.2020, s. 7).

³ Overgangsperioden kan inden den 1. juli 2020 forlænges én gang med op til et eller to år (udtrædelsesaftalens artikel 132, stk. 1). Den britiske regering har hidtil udelukket en sådan forlængelse.

⁴ Jf. dog visse undtagelser i udtrædelsesaftalens artikel 127, hvoraf ingen er relevante i forbindelse med denne meddelelse.

⁵ Navnlig indeholder en frihandelsaftale ikke indre marked-begreber såsom (på området varer og tjenesteydelser) gensidig anerkendelse, "oprindelseslandsprincippet" og harmonisering. En frihandelsaftale fjerner heller ikke toldformaliteter og -kontroller, herunder dem, der vedrører oprindelsen af varer og de råvarer, de er fremstillet af, samt forbud og restriktioner vedrørende import og eksport.

For at afbøde de konsekvenser, der beskrives i denne meddelelse, rådes operatører inden for søtransportsektoren navnlig til følgende:

- Operatører, der leverer shippingydelser, bør vurdere, hvorvidt de bliver påvirket af de ændrede rettigheder til markedsadgang og tage de fornødne skridt, når de sælger shippingydelser efter overgangsperiodens udløb.
- Operatører af fartøjer, der fører en EU-medlemsstats flag, bør sikre, at de certifikater, der er udstedt til søfarende i Det Forenede Kongerige, anerkendes i EU i overensstemmelse med den pågældende procedure.

Bemærk:

Denne meddelelse omhandler ikke:

- EU's regler om udstyr på skibe
- EU's regler om søfartssikkerhed
- EU's regler om skibsofhugning
- EU's regler om emissioner, herunder CO₂-emissioner i søtransport
- EU's regler for kontrol med personer, der rejser ind og ud af EU
- den generelle EU-ramme for anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Vedrørende disse aspekter udarbejdes der i øjeblikket andre meddelelser, eller de er offentliggjort⁶.

Efter overgangsperiodens udløb finder EU's lovgivning om søtransport, herunder EU's regler på området for gensidig anerkendelse af sønæringsbeviser og navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/106/EF af 19. november 2008 om minimumsuddannelsesniveaut for søfarterhverv⁷, ikke længere anvendelse på Det Forenede Kongerige. Det vil navnlig have følgende konsekvenser:

1. Cabotagesejlads

Ved artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3577/92⁸ liberaliseres tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotagesejlads) for **EF-redere**, hvis skibe er registreret i en medlemsstat og fører dennes flag, Begrebet "EF-reder" dækker ifølge artikel 2, stk. 2, i nævnte forordning:

⁶ https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/future-partnership/getting-ready-end-transition-period_da

⁷ EUT L 323 af 3.12.2008, s. 33.

⁸ Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92 af 7. december 1992 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotagesejlads) (EFT L 364 af 12.12.1992, s. 7).

- a) statsborgere⁹ i en medlemsstat, der er etableret i en medlemsstat i overensstemmelse med denne medlemsstats lovgivning, og som driver søtransport
- b) rederier, der er etableret i overensstemmelse med en medlemsstats lovgivning, hvis hovedvirksomhed er beliggende i en medlemsstat, og for hvilke den effektive kontrol udøves i en medlemsstat, eller
- c) statsborgere i en medlemsstat, der er etableret uden for Unionen, eller rederier, der er etableret uden for Unionen, og som kontrolleres af statsborgere i en medlemsstat, dersom deres skibe er registreret i en medlemsstat og fører dennes flag i overensstemmelse med dens lovgivning.

Efter overgangsperiodens udløb vil økonomiske aktører, som ikke længere opfylder betingelserne i definitionen af en EF-reder, ikke længere have ret til at yde cabotagesejladstjenester i henhold til nævnte forordning. Det bemærkes, at en medlemsstat i henhold til sin nationale lovgivning kan beslutte ikke at pålægge restriktioner på cabotage over for skibe, der fører et tredjeland's flag.

2. SØFARTSSIKKERHED

2.1. Anerkendte organisationer

Det Forenede Kongeriges udtræden påvirker ikke som sådan anerkendelser tilkendt af Kommissionen i henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 391/2009¹⁰ af organisationer som omhandlet i artikel 2, litra c), i nævnte forordning.

Artikel 8 i forordning (EF) nr. 391/2009, som omhandler medlemsstaternes engagement i den regelmæssige vurdering af anerkendte organisationer, er blevet ændret ved forordning (EU) 2019/492¹¹, så det nu er fastsat, at vurderingen gennemføres af Kommissionen sammen med den eller de medlemsstater, der har bemyndiget den pågældende anerkendte organisation i henhold til artikel 3, stk. 2, i direktiv 2009/15/EF¹². Den ændrede forordning finder anvendelse fra dagen efter den dag, hvor forordning (EF) nr. 391/2009 ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige —

---

⁹ Det omfatter både fysiske og juridiske personer.

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 391/2009 af 23. april 2009 om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe (EUT L 131 af 28.5.2009, s. 11).

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/492 af 25. marts 2019 om ændring af forordning (EF) nr. 391/2009, for så vidt angår Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen (EUT L 85I af 27.3.2019, s. 5).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/15/EF af 23. april 2009 om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe, og for søfartsmyndighedernes aktiviteter i forbindelse dermed (EUT L 131 af 28.5.2009, s. 47).

2.2. Havnestatskontrol

I direktiv 2009/16/EF¹³ fastsættes Unionens havnestatskontrolordning. Direktivet pålægger medlemsstaternes havnestatsinspektører at sikre, at udenlandske skibe i havnene inspiceres med henblik på at kontrollere, at skibenes stand og deres udstyr opfylder de krav, der er fastsat i internationale konventioner, samt at de er bemandede og føres i overensstemmelse med gældende international ret. Direktiv 2009/16/EF kræver også kontrol af overholdelsen af en række andre krav baseret på EU-lovgivningen¹⁴, herunder certifikater om forsikring, jf. direktiv 2009/20/EF¹⁵.

Selv om EU-medlemsstaterne fortsat vil inspicere de af Det Forenede Kongeriges skibe, der anløber havne i Unionen efter overgangsperiodens udløb, vil den havnestatskontrolordning, som er fastsat i direktiv 2009/16/EF, ikke længere finde anvendelse i Det Forenede Kongerige¹⁶. Forholdet mellem Det Forenede Kongerige og EU for så vidt angår havnekontrolordningen vil være underlagt Paris-aftalememorandummet om havnestatskontrol¹⁷.

2.3. Fiskefartøjers sikkerhed

Ifølge artikel 3, stk. 5, i direktiv 97/70/EF¹⁸ skal medlemsstaterne forbyde fiskeskibe, der fører et tredjelands flag, at operere i deres indre farvande eller søterritorium eller at lande fangsten i deres havne, medmindre deres flagstats administration har attesteret, at de opfylder kravene i nævnte direktivs artikel 3, stk. 1-4, og i artikel 5, som indeholder tekniske bestemmelser.

Dertil kommer, at fiskeskibe, der fører et tredjelands flag, og som ikke opererer i en medlemsstats indre farvande eller søterritorium eller lander deres fangst i en medlemsstats havne, ifølge artikel 7, stk. 3, i direktiv 97/70/EF er

---

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/16/EF af 23. april 2009 om havnestatskontrol (EUT L 131 af 28.5.2009, s. 57).

¹⁴ Direktiv 2009/16/EF, artikel 13 og bilag IV.

¹⁵ Punkt 41 i bilag IV til direktiv 2009/16/EF og artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/20/EF af 23. april 2009 om rederes forsikring mod søretlige krav (EUT L 131 af 28.5.2009, s. 128).

¹⁶ Bemærk, at skibe, der fører Det Forenede Kongeriges flag, efter overgangsperiodens udløb i princippet ikke længere er underlagt det krav, som gælder for skibe, der fører en EU-medlemsstats flag, til at råde over en fortegnelse over farlige materialer, jf. artikel 5, stk. 2, i forordning nr. 1257/2013 om ophugning af skibe. For skibe, der sejler under et tredjelands flag, vil en tilsvarende forpligtelse dog gælde pr. 31. december 2020 i kraft igen, jf. artikel 12 og artikel 32, stk. 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1257/2013 af 20. november 2013 om ophugning af skibe (EUT L 330 af 10.12.2013, s. 1). Certifikatet vil blive kontrolleret i henhold til punkt 49 i bilag IV til direktiv 2009/16/EF.

¹⁷ Alle EU-medlemsstater med søhavne er såvel som Det Forenede Kongerige parter i Paris-aftalememorandummet.

¹⁸ Rådets direktiv 97/70/EF af 11. december 1997 om etablering af harmoniserede sikkerhedsforskrifter for fiskeskibe med en længde på 24 meter og derover (EFT L 34 af 9.2.1998, s. 1).

underlagt medlemsstatens kontrol, når de befinder sig i dennes havne, jf. Torremolinos-protokollen¹⁹, når denne er trådt i kraft.

3. SØFARENDES KVALIFIKATIONER

Ifølge artikel 3 i direktiv 2008/106/EF²⁰ skal søfarende, som gør tjeneste om bord på et skib, der fører en EU-medlemsstats flag, være i besiddelse af et sønæringsbevis eller kvalifikationsbevis eller dokumentation (i det følgende benævnt "beviser") udstedt af denne medlemsstat, en anden EU-medlemsstat i overensstemmelse med proceduren i artikel 5b eller et af de tredjelande, der er anerkendt under artikel 19 i direktiv 2008/106/EF. Hver medlemsstat anerkender for skibe, der fører dens flag, beviser, der er udstedt til søfarende af andre medlemsstater eller af anerkendte tredjelande, så søfarende med sådanne beviser kan arbejde om bord. Ifølge direktiv 2008/106/EF gælder der særskilte anerkendelsesprocedurer for henholdsvis de beviser, der er udstedt af andre medlemsstater, og de beviser, der er udstedt af anerkendte tredjelande:

- Ifølge artikel 5b i direktiv 2008/106/EF skal alle medlemsstater (ved en "påtegning, som attesterer anerkendelsen") anerkende eller acceptere, alt efter hvad der er relevant, de beviser, som andre medlemsstater har udstedt til søfarende.
- Ifølge artikel 19, stk. 4, i direktiv 2008/106/EF kan en medlemsstat for de skibe, der fører dens flag, beslutte at påtage beviser, der er udstedt af anerkendte tredjelande.

"Accept" i henhold til artikel 5b i direktiv 2008/106/EF:

De beviser, som Det Forenede Kongerige udsteder til søfarende, "accepteres" ikke længere af en EU-medlemsstat i henhold til artikel 5b i direktiv 2008/106/EF efter overgangsperiodens udløb.

En skibsfører eller en officer, der er indehaver af et bevis, som er udstedt af Det Forenede Kongerige og "accepteret" af en EU-medlemsstat, vil således efter overgangsperiodens udløb ikke være i stand til fortsat at arbejde om bord på fartøjer, der fører denne medlemsstats flag.

"Påtegning, som attesterer anerkendelse" i henhold til artikel 5b i direktiv 2008/106/EF:

¹⁹ Torremolinosprotokollen af 2. april 1993 til den internationale Torremolinoskonvention om fiskeskibes sikkerhed, 1977 ("Torremolinosprotokollen"). En række bestemmelser i Torremolinosprotokollen blev ajourført og ændret ved Cape Town-aftalen fra 2012 om gennemførelse af bestemmelserne i Torremolinosprotokollen af 1993.

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/106/EF af 19. november 2008 om minimumsuddannelsesniveaue for søfartserhverv (EUT L 323 af 3.12.2008, s. 33). Bemærk, at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/45/EF af 7. september 2005 om gensidig anerkendelse af sønæringsbeviser, som er udstedt af medlemsstaterne, og om ændring af direktiv 2001/25/EF (EUT L 255 af 30.9.2005, s. 160) blev ophævet ved artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1159 af 20. juni 2019 om ændring af direktiv 2008/106/EF (EUT L 188 af 12.7.2019, s. 94).

De beviser, som Det Forenede Kongerige udsteder til søfarende, kan ikke længere accepteres (ved en "påtegning, som attesterer anerkendelsen") af en EU-medlemsstat i henhold til artikel 5b i direktiv 2008/106/EF efter overgangsperiodens udløb. Den "påtegning, som attesterer anerkendelsen", der er foretaget forud for overgangsperiodens udløb af EU-medlemsstater i henhold til artikel 5b i direktiv 2008/106/EF, af beviser, som Det Forenede Kongerige har udstedt til søfarende, vil fortsat være gyldig indtil udløbet af den pågældende påtegning.

En skibsfører eller en officer, der er indehaver af en "påtegning, som attesterer anerkendelsen", som er foretaget af en medlemsstat af et bevis udstedt af Det Forenede Kongerige, vil således være i stand til at arbejde om bord på fartøjer, der fører denne medlemsstats flag.

Efter overgangsperiodens udløb vil det imidlertid ikke være muligt at få en "påtegning, som attesterer anerkendelsen" i henhold til artikel 5b i direktiv 2008/106/EF fra en anden EU-medlemsstat med henblik på at arbejde om bord på et fartøj, der fører denne anden medlemsstats flag.

Efter overgangsperiodens udløb vil en EU-medlemsstats anerkendelse af beviser udstedt til søfarende af Det Forenede Kongerige være underlagt betingelserne og procedurerne i artikel 19²¹ i direktiv 2008/106/EF i overensstemmelse med Det Forenede Kongeriges nye status som tredjeland.

Deleted: ¶

På Kommissionens websted om søtransport (https://ec.europa.eu/transport/modes/maritime_en) findes der generelle oplysninger, herunder om søfarende (https://ec.europa.eu/transport/modes/maritime/seafarers_en). Disse sider opdateres om nødvendigt med yderligere oplysninger. Yderligere oplysninger om andre spørgsmål relateret til søfartssikkerhed findes på Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerheds websted: <https://www.emsa.europa.eu/>.

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Mobilitet og Transport

²¹ Betingelserne for anerkendelse, der er fastsat i artikel 19 i direktiv 2008/106/EF, blev for nyligt ændret ved direktiv (EU) 2019/1159.